

sigter at bringe nogen som helst Bedring i de økonomiske Forhold; de sparer naturligvis Statskassen for disse Penge, men de Erhverv, som skal betale dem, maa ad anden Vej se at faa Pengene ind.

Ved det første Lovforslag, Lovforslaget om Tilsyn med Arbejde i Fabrikker, vil Indenrigsministeren jo have Ret til at fastsætte en Afgift til Staten for Elevatorernes Vedkommende, hvor der skal finde særlig Afprøvning og Besigtelse Sted. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt den Afgift, Indenrigsministeren i sin Forelæggelsestale mente burde paalægges i Anledning af dette Elevatoreftersyn, efter vort Skøn er passende eller ikke, men jeg maa i alt Fald bede om, at den Afgift, Ministeren omtalte, 20 Kr. for Personelevatorer og 10 Kr. for Godselevatorer, bliver fastsat i Loven, det maa klart og tydeligt fremgaa af Loven, hvilke Takster der skal betales for dette Eftersyn, vi kan desværre ikke gaa med til, at dette overlades til Ministeren. Hvorvidt det overhovedet er hensigtsmæssigt, at Statens Udgifter lægges over paa Erhvervslivet, kan vi tale om i det Udvalg, som formentlig nedsættes, og jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme dybt ind paa det.

Det andet Afsnit af Lovforslaget vedrører, som allerede nævnt af den ærede Ordfører (J. C. A. Larsen), det kommunale Maskintilsyn. Hidtil har Staten revideret de Udgifter, som var forbundet med Statens Maskintilsyn, og jeg mener ikke, det gaar an, at de kommunale Maskinsynsmænd blot i nogen Maade gøres afhængige af de Arbejdsgivere eller de Erhverv, hos hvem de skal føre Tilsyn. Der kommer let noget af dette frem, naar man nu bestemmer, at Kommunerne skal udrede denne Udgift, men at de har Ret til at opkræve Afgiften hos de paagældende. Hvis en saadan Maskinsynsmand skal føre Tilsyn i en mindre Landsby, og hvis den paagældende Maskinsynsmand, som det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen foreslog, selv skulde opkræve Afgiften hos de erhvervsdrivende, opstaar der et Forhold, som vi fra vor Side under ingen Omstændigheder kan være med til. Hvor Forholdene er smaa, vil en saadan kommunal Maskinsynsmand i høj Grad blive afhængig af eller i høj Grad føle sig i et Afhængighedsforhold til de paagældende, han skal kontrollere. Disse Maskintilsyn foretages af Hensyn til Sikkerheden, samfundsmæssigt, og jeg mener, at Staten bør afholde disse Udgifter. Det er Staten, der har i sin

Haand at paabyde disse Sikkerhedsforanstaltninger, og det bør ogsaa være Staten, der afholder Udgifterne. Vi kan, som sagt, under ingen Omstændigheder være med til, at de paagældende kommunale Maskinsynsmænd selv skal opkræve Afgiften hos de paagældende Virksomheder. Det Beløb, Ministeren vil spare, andrager efter Ministerens egne Udtalelser ca. 200 000 Kr.

Ved det andet Lovforslag, Forslag om Ændringer i Loven om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden, sker der ingen principielle Ændringer, idet Virksomhedernes Indehavere i Forvejen har erlagt Vederlag for Tilsyn. Det, der bliver Tale om, er, at Vederlaget firedobles; om en saadan Firedobling kan siges at være rimelig, kan man tale om i det Udvalg, som bliver nedsat. Ved dette Lovforslag mener Ministeren at kunne tjene 100 000 Kr. Ligeledes her mener vi, at de, der skal føre Tilsyn med Virksomhederne, i saa vidt Omfang som muligt bør være fuldkommen uafhængige af dem, hos hvem de skal føre Tilsyn, og Tilsynet bør skærpes, hvor der overhovedet kan være Tale om at skærpe det. Den Ulykke, som for nylig fandt Sted paa Spritfabrikken „Fortuna“ i Hobro, maner til at træffe alle mulige Sikkerhedsforanstaltninger, saaledes at Arbejdernes Liv og Helbred sikres mest muligt. Jeg ønsker, som sagt, da Staten har det i sin Haand at gennemføre alle saadanne Foranstaltninger, der maatte findes fornødne, at det saa ogsaa blev Staten, der fører dette Tilsyn, at Synsmændene direkte kontrolleres herind under og lønnes gennem Staten. Det er alt for farligt her at komme ind paa, at de paagældende, der skal føre dette Tilsyn, til en vis Grad kommer til at føle sig afhængige af dem, de skal kontrollere.

Der er dernæst en lille Ting, der synes mig uretfærdig. Saa vidt jeg kan forstaa, skal § 28, 1ste Stykke, helt udgaa og erstattes med det, der her foreslaas. Naar en erhvervsdrivende tidligere klagede over Tilsynet, og Sagen gik til Oversynet, skulde han kun, hvis Klagen var uberettiget, betale for dette Ekstrasyn. Men som det nu er affattet, kan jeg ikke se rettere — det skulde glæde mig, om det ikke var Tilfældet — end, at Virksomhedens Indehaver i alle Tilfælde skal have Kløene, han skal betale de 100 Kr. til hver af Oversynsmændene, uanset om Oversynet giver ham Ret eller ej. Det finder jeg højst uretfærdigt. Jeg mener, at der bliver liden Mening i den Klageret, som